

Konu: **Ruhsal İnsan**

Yazı: **01**

Kuantum ve İnsan

Doç. Dr. Haluk Berkmen

Yirminci yüzyılın başlarında geliştirilmiş olan Kuantum kuramına göre gözleyen ve gözlenen birbirinden ayrı ve bağımsız değildir. Biz bir doğa olayını gözlerken ve onun bir matematik modelini yaparak anlamaya çalışırken sadece kendi yorumumuzu sergiliyoruz. Yani, akıl ve mantığımızı kullanarak doğanın kendisini değil, kendimizi, kendi zihnimizi ortaya koymuş oluyoruz.

Örneğin, ışık ile yapacağımız bir tür deney bize ışığın dalgasal bir yapıya sahip olduğunu söylerken, bir diğer farklı deney ise ışığın küçük enerji paketleri olan ve parçacık gibi davranan foton'lardan meydana geldiğini söyler. Şu halde ışık hem dalga özelliğine sahiptir hem de parçacık.

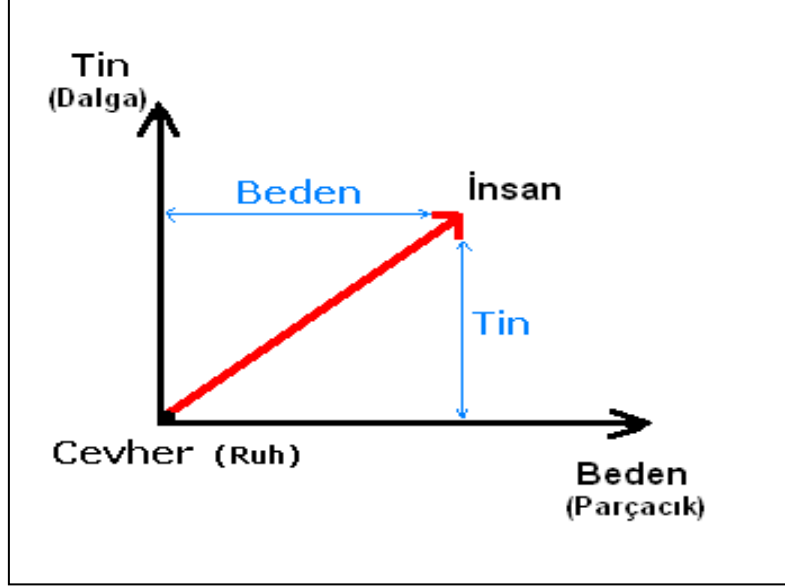
Sadece ışık değil tüm 'madde' dediğimiz nesnelere dalga ve parçacık özelliği gösterebilirler. Zira her nesne aslında bir enerji türüdür. Enerji türleri ise kesin hudutlarla belirtilemeyen ve sürekli değişim içinde olan yapılardır. Kuantum kuramı maddeyi enerji olarak tanımlar ve maddeler arası etkileşimleri enerji alanlarının etkileşimi olarak görür. Demek ki tüm evreni birtakım enerji alanlarının ortamı olarak görebiliriz. Hareket ise enerji alanları arasında bir çeşit alış-veriş veya dalgalanma olarak açıklanabilir.

Aynı durum insanlar için de söz konusudur. Her insan bir enerji alanıdır. Her insan çevresi ile sürekli enerji alış-verişi yapmaktadır. Beslenmeden tutun da büyümeye, hatta düşünmeye kadar her eylemimizde bir enerji alış-verişi vardır. Fiziksel beden çevresinde de göze görünmeyen bir enerji alanı bulunmaktadır. Bu alan da çevredeki diğer enerji alanları ile etkileşir, titreşime girer ve rezonansa ulaşır. Bu olayı aynı titreşen bir diyaazonun diğer bir diyaazonu da titreştirmesine benzetebiliriz. İki diyaazon aynı rezonans frekansına sahipse birine vurduğumuzda diğerinden de ses gelir. İnsanlar da rezonansa girerek birbirlerini etkilerler. Rezonans olduğunda bilgi içselleşir ve sadece bellekte değil, tüm bedende kayıt olur. Buna **yaşam bilgisi** de diyebiliriz. Yaşam bilgisi tüm hücrelere yayılan holografik bir bilgi türüdür.

Fizik alemde etkileşmelerin zaman farkı ile oluştuğu inancı hakimdir. Kuantum kuramı içinse 'zaman' ölçülebilir bir büyüklük değildir. Mutlak zaman diye bir şey yoktur. Zaman her cismin bulunduğu uzay bölgesine ve hızına bağlı olarak değişen görecel bir kavramdır. Önemli olan **'an'**dır.

Her olayın oluştuğu an önemlidir. Bizler sürekli an içinde varlığımızı sürdürürüz. İşte, yaşam bilgisi anında harekete geçebilen ve etkinliğini anında gösteren bilgi türüdür.

An kavramı ise noktaya benzer. Nasıl ki noktanın boyutu yoksa an'ın da boyutu yoktur. Zaman ise bir süre içerdiğinden çizgi gibidir. Nokta boyutsuz olup çizgi tek boyutlu bir yapıdır. Bunlar birbirine indirgenemez. Aynı şekilde zaman da an'a indirgenemez. Fakat an denilen noktasal zamanın sonsuzluğa açılabilen bir özelliği vardır.

Şekilde, insan denilen varlığın iki temel özelliğini gösteriyorum. Biri beden diğer de tin yapısıdır. Beden, bizim biyolojik yapımızı ve tin de psiko-sosyal yapımızı ifade eder. Şu halde insan bio-psiko-sosyal bir varlıktır. Hem tin hem beden tüm canlılarda bulunur. Ama insan tini onun edimleri ile ilgili olduğundan diğer canlılara göre çok daha gelişmiş ve karmaşık hale gelmiştir. Hem tin hem beden "cevher" denebilen bir kaynağa bağlıdır. Bu kaynak da sonsuz ve bütünsel "Ruh" olarak tanımlanabilir. Her insan bu sonsuz kaynaktan kendi payına düşen miktar kadar sebeplenir ve yararlanır. Hem tin, hem beden boyutunun kökenine (orijinine) ulaşabilenler bu kaynaktan bilgi aktarabilirler.

Kuantum Kuramının şu savı deneysel olarak da kanıtlanmıştır:

Eđer bir yapı başlangıçta bir bütün oluşturmuş ise, o yapıyı parçalarsanız dahi parçalar arasında etkileşim yerel olmayan bir biçimde devam eder.

Bu ifadenin anlamı şudur: Bütün parçalarından fazladır. Bütünü oluşturan parçalar, bütünden ayrılırsalar dahi bütünle etkileşmeye devam ederler. Parçalar bütünden tamamen bağımsız bir varlık sürdüremezler. Parçalar arası ve bütün ile parçalar arasında yerel olmayan bir etkileşim vardır. Parçalarda hem bütünü hatırlayan (asıl yapıyı unutmayan) **özel bir**

bellek vardır hem de yeni dış etkilerden **birbirlerini haberdar** etme yeteneği vardır. İnsan da sonsuz ve tümel ruh olan kaynaktan ortaya çıkmış olduğundan onunla olan ilişkisi asla kopmaz. O ilişkiyi kuvvetli tutup kopmasını önlemek her insanın iradesi dahilinde olan bir durumdur.

Nesneler da aynı kaynağa bağlıdırlar. Onların da bir dalgasal boyutları, bir de parçacık boyutları vardır. Bu iki boyut tin-beden boyutları gibi birbirlerine indirgenemeyen, birbirlerinden bağımsız olan özelliklerdir. İşte, bu yüzdendir ki bir deney yapıldığında nesnelere ya parçacık veya dalga özellikleri ile karşılaşıyoruz. Oysa ki her ikisi bir arada bulunur ve bu ortak özelliğin ortaya çıkışına "Enerji" adını veriyoruz. Bu enerji evrensel ve her var olan nesnenin esas değişmez dokusudur.

İnsan istediği taktirde evrensel enerjiyi harekete geçirip yerel olmayan bir iletişim kurabilir. Buna 'İstek Yasası' diyebiliriz. Bu yetenek her insanda vardır, ama istek olmadıkça yetenek harekete geçmez. İnsan kendini beş duyu ile kısıtlamadığı taktirde istek yasasını harekete geçirerek birçok açıklanması zor olan işler başarabilir. Öncelikle an içinde bulunmak ve trans (vecd) haline geçerek zaman kavramından uzaklaşmak gerekir. İnsan istemedikçe kendisine hiçbir ruhsal bilgi aktarılmayacaktır. Duyular ötesi algılama da aynı şekilde istek yasası sayesinde gerçekleşir.

Fakat bu istek determinist yasalarla açıklanamaz. İnsan her istediğini yapabilme yetisine sahip değildir. Bu kanıda olanlar aslında egolarına fazlaca önem verenlerdir. Çünkü, görelilik ve belirsizlik doğanın temel yapısında bulunmaktadır. Kuantum Kuramı "mutlak gerçek" kavramını "muhtemel (olası) gerçek" kavramı ile değiştirmiştir. "**Olası gerçek**" görüşüne göre: Deney yapıp (karar verip) sonuç ortaya çıkmadıkça gerçek hakkında bilgi sahibi olunamaz.

Olası gerçek kavramına "**potansiya**", yani "gerçekleşmesi mümkün olan fakat henüz gerçekleşmemiş olan" olarak da bakabiliriz. Hepimizin bildiği "potansiyel enerji" kavramında gerçekleşmemiş olan iş yapma kapasitesi gizlidir. Bu kavramın en genel şekli olan "potansiya" kavramında "var olma kapasitesi" yatar. Şu halde **varlık** veya **gerçek** dediğimiz oluşumu mutlak olarak değil, sadece göreliliği bir gizli kapasite olarak düşünebiliriz. Bu kapasiteyi harekete geçirmek için, an içinde tüm varlığımızla ve coşku ile olaylara katılmamız, fakat bu katılıma asla bencil çıkarlarımızı dâhil etmememiz gerektiğini bilmemiz fayda vardır.